

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 30Csp/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120207018
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Mária Košťálová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2120207018.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Máriou Košťálovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/X, J., zastúpená: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 5.941,81 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5.160,74 eur, spolu s úrokmi z omeškania 1.121,24 eur, úrokmi z omeškania 5% ročne zo sumy 5.160,74 eur od 20.01.2022 do zaplatenia, to všetko formou splátok vo výške 50,00 € mesačne splatných k 26.dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou 26.dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas.
- II. V zostávajúcej časti súd konanie zastavuje.
- III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92,22%.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca, Všeobecná úverová banka, a.s., (ďalej len „VÚB, a.s.“) sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.941,81 EUR, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 30.01.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 05.06.2017 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 7.000,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 96 mesačných splátkach v sume 127,96 eur. Do podania žaloby uhradil žalovaný sumu 1.897,98 eur. Žalovaný porušil povinnosť splácať poskytnutú povinnosť riadne a včas, žalobca listom zo dňa 25.11.2017 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a keďže žalovaný napriek výzve dlžné splátky neuhradil, dňa 19.01.2018 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 24.01.2018. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 5.941,81 eur, pôvodný žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznamení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Súčasťou žalovanej pohľadávky sú aj náklady, ktoré vznikli pôvodnému žalobcovi v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 174,27 eur. Žalobca pripojil k žalobe notársku zápisnicu o rozdelení spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. zlúčením, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, fotokópiu občianskeho preukazu žalovanej, rozhodnutie Sociálnej poisťovne, výplatnú pásku, potvrdenie o zadaní prevodu, zoznam dokladov k pôžičkám, predžalobná upomienka, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, doručienka, prehľad splátok a úhrad.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor. V podanom odpore uviedol, že žalovaný návrh neuznáva v celom rozsahu. Žalobca v návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky bol v súlade so zákonom, nepreukázal vznik týchto nákladov. Podľa názoru žalovaného neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, nakoľko žalobca nepredložil doručku k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že sa oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dostalo do sféry dispozície žalovaného, žalobca nepreukázal, že žalovaný mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle a žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaný navrhol, aby súd žalobný návrh zamietol v celom rozsahu.

3. K odporu žalovaného sa vyjadril pôvodný žalobca, ktorý uviedol, že Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Žalovaný sa mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby. Predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné rizikové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Žalovaný zároveň z titulu invalidného dôchodcu preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca vo vzťahu k nákladom spojených s vymáhaním pohľadávky uviedol, že sa jedná o náklady spojené s úkonmi počas mimosúdneho vymáhania danej pohľadávky, pričom ich výška je daná percentuálnym podielom zo sumy vymoženej pohľadávky na základe čiastkových úhrad poukazovaných žalovaným po dátume zosplatenia pohľadávky.

4. Žalovaný v duplike uviedol, že žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ najmä nepreukázal (ani netvrdil), že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Zároveň zo zmluvy vyplýva, že veriteľ si za účelom posudzovania bonity od žalovaného nevyžiadal žiadne doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky, keď podľa zmluvy vyžadoval od žalovaného iba občiansky preukaz, ktorý takýmto dokladom nie je. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Keďže žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do dispozičnej sféry žalovaného pred dorúčením žalobného návrhu, neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu.

5. V priebehu konania pôvodný žalobca, VÚB, a.s. a žalobca, podali návrh na zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu, mal na základe návrhu vstúpiť do konania súčasný žalobca. Pôvodný žalobca a žalobca predložili súdu Oznámenie o postúpení pohľadávky, žiadosť o postúpenie a prevod, prílohu č. 3 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, dodatok k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok. Tunajší súd uznesením č. k. 30Csp/18/2020 - 74 zo dňa 10.05.2021 pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu v zmysle návrhu.

6. Žalovaný sa v konaní vyjadril, poukázal na §92 ods. 8 zákona o bankách a uviedol, že po zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. sa dňa 01.01.2018 stala právnym nástupcom

Všeobecná úverová banka a.s. Keďže v danom prípade postupovala pohľadávku VÚB, a.s. v postavení bankového subjektu, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, bolo jej povinnosťou vypracovať výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže tak neurobila, neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s.

7. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 02.11.2021 zoberal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 174,27 € s prisl. titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky. Zároveň z dôvodu úhrad zo strany žalovaného, ku ktorým došlo počas súdneho konania, zoberal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 56,80 € s prislúchajúcim úrokom. Žalobca eviduje platby žalovaného: platba vo výške 28.40 €, dňa 15.07.2020, platba vo výške 28.40 €, dňa 13.08.2020. Žalobca súdu oznámil, že ho kontaktoval žalovaný so žiadosťou o povolenie splátok. Súhlasí s postupným splatením žalovanej pohľadávky formou splátok vo výške 50,00 € mesačne splatných k 26.dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou 26.dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozhodnutie vo veci samej nadobudne právoplatnosť, pod následkom straty výhody splátok v prípade neplatenia. Žalobca eviduje úhrady vo výške 400,00 €, ku ktorým došlo počas súdneho konania zo strany žalovaného. Na základe uvedeného berie žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 400,00 € s prislúchajúcim úrokom. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku trvá naďalej. Evidované platby: platba vo výške 50.00 €, dňa 30.03.2021, platba vo výške 50.00 €, dňa 22.04.2021, platba vo výške 50.00 €, dňa 27.05.2021, platba vo výške 50.00 €, dňa 24.06.2021, platba vo výške 50.00 €, dňa 22.07.2021, platba vo výške 50.00 €, dňa 24.08.2021, platba vo výške 50.00 €, dňa 23.09.2021, platba vo výške 50.00 €, dňa 21.10.2021

8. V konaní žalovaný uviedol, že právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 25.11.2017, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyzval žalobcu na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Následne listom zo dňa 24.01.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Právny predchodca žalobcu postupoval v rozpore s ustanovením § 565 posledná veta, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepoužil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V predžalobnej upomienke zo dňa 25.11.2017 právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému lehotu na dobrovoľné splatenie omeškaných splátok do 05.01.2018. Rešpektujúc ustanovenie § 565 OZ posledná veta mal právny predchodca žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru k 20.01.2018, keďže zročnosť splátok bola k 20. dňu v mesiaci. Poukázal na § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a uviedol, že predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru treba považovať za neplatné právne úkony a teda neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

9. Žalobca podaním súdu dňa 19.11.2021 na výzvu súdu špecifikoval žalovaný pohľadávku a uviedol, že žalovaný sa poskytnutý úver v sume 7000,00 € zaviazal zaplatiť formou 96 pravidelných mesačných splátok vo výške 127,96 € bez poistenia splatných k 20. dňu v mesiaci. Celkovo sa žalovaný zaviazal zaplatiť na úhradu úveru sumu 12284,16 €. Žalovaný do začatia konania zaplatil na úverovú pohľadávku sumu 1897,98 €, čo žalobca preukázal predloženým prehľadom úhrad na úver. Z dôvodu neplnenia platobných povinností právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaného na jednorazové zaplatenie dlžného zostatku. Žalovaná pohľadávka vo výške 5767,54 € pozostáva z: (1) dlžnej sumy 511,23 €, ktorá predstavuje nasledovné neuhradené úverové splátky: neuhradená splátka č. 3 splatná dňa 20.09.2017 v sume 127,35 €, neuhradená splátka č. 4 splatná dňa 20.10.2017 v sume 127,96 €, neuhradená splátka č. 5 splatná dňa 20.11.2017 v sume 127,96 €, neuhradená splátka č. 6 splatná dňa 20.12.2017 v sume 127,96 €; (2) dlžnej sumy predčasne zosplatennej istiny zostatku úveru v sume 6897,76 €, ktorá predstavuje zostatok len „čistej“ istiny úveru bez navýšenia o zmluvné úroky; (3) krátené o úhrady v celkovej sume 1641,45 € uhradené žalovaným po predčasnom zosplatení pohľadávky (1897,98 € - 256,53 €(uhradené do zosplatenia)).

10. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 04.02.2022 zobral žalobu späť z dôvodu úhrad zo strany žalovaného, ku ktorým došlo počas súdneho konania, v časti o zaplatenie sumy 150,00 € s prislúchajúcim úrokom. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku trvá naďalej. Žalobca eviduje platby: platba vo výške 50.00 €, dňa 22.11.2021, platba vo výške 50.00 €, dňa 29.12.2021, platba vo výške 50.00 €, dňa 19.01.2022.

11. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b), f) ZoSÚ spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 7 ods. 1, 2, 4, 16, 17 ZoSÚ (1) Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (2) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. (4) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17. (16) Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. (17) Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 53 ods. 9 OZ Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa čl. 8 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

Podľa § 150 ods. 1 CSP Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Podľa § 151 CSP (1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. (2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

Podľa § 290 CSP Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 296 CSP Spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužívajú.

Podľa § 291 ods. 3 CSP Ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 sa nepoužije.

Podľa § 517 ods. 2 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1995-87/znenie-20140901>> platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 144 CSP Žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 CSP Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Súd vykonal dokazovanie listinami doručenými žalobcom do spisu, opísanými v predchádzajúcich bodoch odôvodnenia, ako aj celým obsahom spisového materiálu. Skutkové tvrdenia strán, ktoré druhá strana sporu výslovne a účinne nepoprela, považoval súd za nesporné.

13. Z vykonaného dokazovania a nesporných tvrdení strán súd zistil nasledovný skutkový a právny stav: Medzi právnym predchodcom žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s., ktorý sa následne zlúčil so Všeobecnou úverovou bankou, a.s.) ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi spotrebiteľský úver vo výške 7.000,- eur (zmluva o spotrebiteľskom úvere č.l. 10, nepopreté skutkové tvrdenia žalobcu). Žalobca je v konaní aktívne legitimovaným z dôvodu postúpenia pohľadávky od právneho predchodcu. Právny vzťah založený predmetnou zmluvou o pôžičke je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení o zmluve o pôžičke, ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

14. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva obsahuje všetky náležitosti, žalovaný zastúpený advokátom túto skutočnosť ani nerozporoval.

15. Z nepopretého tvrdenia žalobcu vyplynulo, že žalovaný úver čiastočne splatil pred podaním žaloby vo výške 1.954,78 eur, t.j. 1.897,98 eur + 56,80 eur, keď v žalobe žalobca uvádzal, že žalovaný uhradil sumu 1.897,98 eur, vyplýva to z prehľadu úhrad a žalovaný toto tvrdenie žalobcu nepoprel, zároveň žalobca podaním doručeným súdu dňa 02.11.2021 zobral žalobu späť z dôvodu úhrad žalovaného bezprostredne pred podaním žaloby vo výške 56,80 eur (platby zo dňa 15.07.2020 a 13.08.2020). Po podaní žaloby žalovaný uhradil platby spolu vo výške 550,- eur, v ktorej časti žalobca zobral žalobu späť.

16. Žalovaný porušil svoje povinnosti splácať úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy a upozornil ho na možnosť zosplatnenia úveru (upomienka zo dňa 25.11.2017). Právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému upomienku doporučenou poštou, žalovaný si zásielku neprevzal v odbernej lehote. Keďže zo strany žalovaného nedošlo k náprave, žalobca listom zo dňa 24.01.2018 oznámil žalovanému, že vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Oznámenie bolo žalovanému doručené obyčajnou poštou.

17. Žalovaný v konaní namietal, že (1) žalobca neuviedol a nepreukázal, akým spôsobom bola overená bonita klienta, (2) dôvodnosť nákladov na vymáhanie pohľadávky, (3) že žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti žalovanému a nebol oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť (4) že neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách (nebola predložená výzva žalobcu).

18. K nedostatku overenia bonity klienta súd v prvom rade uvádza, že žalovaný neunesol bremeno tvrdenia, keď najmä neuviedol, že by žalovaný nebol schopný splácať úver, a to či už v čase jeho poskytnutia alebo počas konania, a z akého dôvodu, t.j. či má (mal) nedostatočný príjem, vysoké životné náklady, vysoké úverové zaťaženie a pod., a to napriek tomu, že žalovaný je zastúpený advokátom, ktorý má vedomosť o povinnosti tvrdenia v súdnom konaní, a preto súd posúdil neurčité tvrdenia žalovaného ako účelové. Žalovaný v zmluve uviedol priemerný čistý mesačný príjem vo výške 800,- eur, mesačné finančné výdavky 150,- eur a iné mesačné výdavky 10,- eur. Splátka úveru, ktorého zaplatenie je predmetom tohoto konania, predstavuje 127,96 eur, žalovanému by teda po odpočítaní výdavkov a splátky úveru mesačne zostalo 512,04 eur, čo sa súdu javí ako primerané. Žalobca v konaní uviedol, že mu pred podpisom zmluvy žalovaný preukázal jeho príjem a výdavky. Žalobca v konaní predložil rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 01.12.2016 adresované žalovanému o zvýšení invalidného dôchodku žalovaného na sumu 371,10 eur. Zároveň predložil výplatnú pásku žalovaného od zamestnávateľa J. spol. s r.o. za mesiac 04/2017, z ktorej vyplýva, že žalovaný dosiahol čistú mzdu 396,49 eur, súhrn dôchodku a čistej mzdy predstavuje 767,59 eur, po odpočítaní výdavkov uvedených žalovaným predstavuje 607,59 eur a po odpočítaní splátky úveru žalobcu 479,63 eur, čo sa súdu tiež javí ako primerané, keď životné minimum v čase uzavretia zmluvy predstavovalo 198,09 eur a minimálna mzda v čase uzavretia zmluvy predstavovala 435,- eur brutto. Žalovaný neuviedol, v čom konkrétne vidí pochybenie právneho predchodcu žalobcu, a teda ktoré skutočnosti právny predchodca žalobcu opomenul zohľadniť pri hodnotení bonity klienta a ktoré by mali viesť k neschopnosti žalovaného splácať úver a žalobca naopak tvrdí, že riadne posúdil schopnosť žalovaného splácať úver, súd na základe týchto všeobecných tvrdení žalovaného nedospel k záveru, že právny predchodca žalobcu porušil povinnosť posúdiť schopnosť splácať úver s odbornou starostlivosťou.

19. Žalovaný namietal dôvodnosť žalobcom uplatňovaných nákladov na vymáhanie pohľadávky, žalobca však počas konania zobrať žalobu v tejto časti späť, súd sa preto touto námietkou žalovaného ďalej nezaoberal.

20. Žalovaný namietal, že žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o okamžitej splatnosti žalovanému. Žalobca uviedol, že zásielku odoslal žalovanému obyčajnou poštou, z uvedeného súdu vyplýva, že zo strany žalobcu nie je možné uvedenú skutočnosť preukázať. Hoci oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti je právny úkon, ktorý spôsobuje vážne následky, a preto by ho žalobca mal poslať doporučenou poštou, žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu, že žalovaný bol o vyhlásení mimoriadnej splatnosti informovaný listom zo dňa 24.01.2018, účinným spôsobom nepoprel, keď síce uviedol, že žalobca túto skutočnosť nepreukázal, ale neuviedol vlastné skutkové tvrdenia, t.j. či žalovaný zásielku reálne prevzal alebo nie. Súd tak považoval skutkové tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaný bol o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru informovaný listom, za nepopreté skutkové tvrdenie žalobcu. Nepopreté skutkové tvrdenia nie je žalobca povinný preukazovať. Zároveň sa súd nestotožnil s právnym názorom žalovaného, že žalobca nebol oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, keď k vyhláseniu okamžitej splatnosti nedošlo bezprostredne po uplynutí lehoty na plnenie podľa upomienky (do nasledujúcej splátky). Vzhľadom na znenie § 53 ods. 9 OZ sa v prípade spotrebiteľských zmlúv uplatní osobitný právny režim. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré má spotrebiteľ ako dlžník vykonať v splátkach, môže veriteľ ako dodávateľ žiadosťou o zaplatenie uplatniť stratu výhody splátok až po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou splátky, pokiaľ súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Výzva na plnenie pred vyhlásením okamžitej splatnosti tak predstavuje osobitnú podmienku v zmysle § 53 ods. 9 OZ, pričom podmienky na vyhlásenie okamžitej splatnosti boli v danom prípade splnené. Nakoľko osobitná úprava §53 ods. 9 OZ predstavuje lex specialis, v časti, v ktorej sú tieto dve právne normy v rozpore uplatní sa špeciálna úprava. Keďže § 53 ods. 9 OZ výlučne dovoľuje vyhlásiť okamžitú splatnosť až po 3 mesiacoch od omeškania, je zrejme, že sa nemôže v tejto časti uplatniť § 565 OZ, v zmysle ktorého je potrebné toto právo uplatniť do splatnosti najbližšej splátky (z jazykového výkladu pritom súdu vyplýva, že ide o najbližšiu splátku splatnú po splátke, pre omeškanie s ktorou veriteľ žiada mimoriadnu splatnosť, nie o najbližšiu splátku po zaslaní výzvy na plnenie alebo po lehote určenej vo výzve).

21. Žalovaný napokon uvádzal, že neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď nebola predložená výzva Všeobecnej úverovej banky, ktorú by banka poslala žalovanému pred postúpením pohľadávky. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že žalobca v konaní predložil výzvu právneho predchodcu žalobcu (ako aj právneho predchodcu Všeobecnej úverovej banky) a zároveň preukázal, že k právnemu nástupníctvu banky došlo univerzálnou sukcesiou, z čoho vyplýva, že Všeobecná úverová banka vstúpila do všetkých práv, povinností a právnych vzťahov svojho právneho predchodcu (Consumer Finance Holding), právne úkony právneho predchodcu zaväzujú právneho nástupcu, a preto súd považuje podmienku § 92 ods. 8 zákona o bankách za splnenú, keď právny predchodca banky (v prípade univerzálnej sukcesie) vyzval žalovaného na splnenie povinností pred tým, ako banka postúpila pohľadávku, banku konanie jej právneho predchodcu zaväzuje, preto nie je dôvod nepriznať tejto výzve právneho predchodcu banky právne následky vo vzťahu k jej právnemu nástupcovi a druhej zmluvnej strane (žalovanému). Účelom § 92 ods. 8 zákona o bankách bolo stanovenie podmienok, za akých môže banka postúpiť pohľadávku (v spomínanom kontexte to, že dlžník musí byť pred postúpením pohľadávky na inú osobu vyzvaný na úhradu) a súd sa stotožňuje s tvrdeniami žalovaného o tom, že nesplnenie týchto podmienok má za právny následok neplatnosť postúpenia pohľadávky. V prejednávanom prípade však žalovaný bol na úhradu svojho záväzku vyzvaný, účel tohoto ustanovenia tak bol splnený, a žalovaný tento svoj záväzok neuhradil.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd posúdil nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej časti úveru ako dôvodný, keď nezistil porušenie povinnosti overiť bonitu klienta, v konaní nebolo sporné, že by žalobca oznámil žalovanému vyhlásenie predčasnej splatnosti, žalobca (resp. jeho právny predchodca) bol oprávnený požadovať splatenie celého dlhu a postúpenie pohľadávky na žalobcu súd posúdil ako platné. Žalobca podrobne špecifikoval žalovanú pohľadávku, s ktorým výpočtom žalovanej pohľadávky sa súd stotožnil a žalovaný zastúpený advokátom toto vyčíslenie dlžnej sumy nijako nerozporoval. Preto súd žalobcovi výrokom I. priznal žalobcovi žalovanú sumu 5.941,81 eur zníženú o sumu čiastočných späťvzátí 781,07 eur (147,27 eur + 56,80 eur + 400,- eur + 150,- eur), t.j. sumu 5.160,74 eur.

23. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2018 sa stal splatným celý dlh. Nakoľko oznámenie bolo žalovanému odoslané obyčajnou poštou, žalobca si uplatnil úroky z omeškania od šiesteho dňa po oznámení. Keďže žalovaný, ktorý bol navyše v konaní právne zastúpený, nerozporoval doručenie oznámenia ani dátum začatia omeškania, súd posúdil tvrdenia žalobcu o doručení oznámenia za nesporné. Po uplynutí šiestich dní od oznámenia t. j. 30.01.2018, sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalovaný sa tak dostal do omeškania dňa 30.01.2018, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0%, žalobca tak má nárok na úroky z omeškania vo výške 5% ročne. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd rozhodol tak, že žalobca má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej časti žalovanej istiny a časti žalovanej istiny, ktorá bola vzatá späť žalobcom z dôvodu čiastočných úhrad žalovaného od 30.01.2018 do zaplatenia jednotlivých úhrad, pričom vyčíslené úroky z omeškania do dátumu úhrad jednotlivých splátok predstavujú sumu 1.121,24 eur (dátum poslednej úhrady 19.01.2022). Keďže žaloba bola podaná dôvodne aj v časti, ktorú žalovaný zaplatil počas konania resp. bezprostredne pred začatím konania a bola súčasťou žalovanej istiny a konanie bolo zastavené z dôvodu úhrady žalovaného (s výnimkou nákladov na vymáhanie pohľadávky), súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania z dlžnej sumy do dňa zaplatenia jednotlivých úhrad (vyčíslené spolu vo výške 1.121,24 eur) a úroky z omeškania z priznanej sumy (zostávajúcej časti dlžnej istiny) odo dňa nasledujúcom po dni poslednej úhrady žalovaného, t.j. od 20.01.2022 do zaplatenia.

24. Keďže žalobca sám navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť dlžnú sumu v splátkach po 50,- eur, pričom žalovaný je spotrebiteľ s priznaným invalidným dôchodkom, súd návrhu žalobcu vyhovel a povolil spotrebiteľovi zaplatiť dlh v splátkach v danej výške, keď z vyjadrení žalobcu vyplýva, že sa na výške splátok so žalovaným dohodli a aj počas konania žalovaný splácal svoj dlh v splátkach v predmetnej výške. Súd v súlade s návrhom žalobcu povolil žalovanému zaplatenie dlhu v splátkach s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Povolenie splátok motivuje žalovaného k dobrovoľnému plneniu, ktoré by mohlo byť v prípade zaviazanie žalovaného na jednorazové plnenie ohrozené.

25. Keďže žalobca svojimi podaniami zo dňa 02.11.2021 a 04.02.2022 vzal žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 781,07 eur a prislúchajúcich úrokov z omeškania (v prípade čiastočných úhrad dlžnej istiny si žalobca uplatnil úroky do zaplatenia príslušnej platby), a v zostávajúcej časti súd žalovanú sumu priznal, súd výrokom II. v tejto časti v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil.

26. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP (1) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní úspešnejší. Súd pre účely trov konania posúdil ako neúspech žalobcu späťvzatie žaloby v časti nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 174,27 eur, keď žalobca zobral žalobu späť v tejto časti bez uvedenia dôvodu a v časti úhrad žalovaného pred podaním žaloby vo výške 56,80 eur, t.j. spolu suma 231,07 eur. Hrubý úspech žalobcu v konaní bol 96,11%, čomu zodpovedá úspech žalovaného 3,89%. Čistý úspech žalobcu predstavuje rozdiel medzi hrubým úspechom žalobcu a hrubým úspechom žalovaného, t.j. 92,22%, čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 92,22%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).